

вали дъждъ отъ пепель и камъни и да затрупва всичко. Щомъ видѣлъ това, пазачътъ на станцията съобщилъ чрезъ радиото на цѣлото околно население да бѣга. Два месеца следъ това въ цѣла Южна Америка валѣло дъждъ отъ каль и пепель. На нѣкои мѣста земята била затрупана цѣлъ метъръ съ пепель. Всички градини и посѣви били унищожени. Но хората и домашнитѣ животни се спасили и то благодарение на радиото. Когато ставало това, ние четѣхме тука въ Европа вестници, пълни съ прѣсни новини, и всѣки можеше да каже, какво е станало нѣколко часа преди това въ Америка.

*

Но съ това не се свършва значението на радиото. Тамъ, гдето го има, хората слушатъ сказки, музика, взиматъ уроци за изучаване френски, нѣмски, английски и др. езици. Каквото стане по свѣта, научаватъ го тутакси по радиото.

— Азъ бѣхъ боленъ — разказваше единъ приятель — и по съвета на лѣкаритѣ прекарахъ минаята зима въ планинското село X. Настанихъ се въ къщата на директора на прогимназията. Той бѣше интелигентенъ човѣкъ и бѣ си доставилъ едно малко радио. Въ селото нѣма никакви забави. Презъ дългата зимна нощ радиото бѣше нашиятъ най-добъръ приятель. Вечеряме и веднага при радио-апарата. Започва концертъ въ Парижъ. Следъ малко се чува църковната служба въ Римъ. Минаватъ се десетина минути и слушаме операта въ Виена, следъ това иде сказка за планетата Марсъ отъ единъ професоръ въ Варшава и т. н. Така прекарваме до 12 часа всѣка вечерь. И чудно ни става, като си